

La casa amintirii cu-obloane si pridvor,
Paienjeni zabrelira si poarta, si zavor.

Iar hornul nu mai trage alene din ciubuc
De când luptara-n codru si poteri, si haiduc.

În drumul lor spre zare îmbatrânira plopilor.
Aci sosi pe vremuri bunica-mi Calyopi.

Nerabdator bunicul pândise de la scara
Berlina leganata prin lanuri de secara.

Pie-atunci nu erau trenuri ca azi, si din berlina
Sari, subtire, -o fata în larga crinolina.

Privind cu ea sub luna câmpia ca un lac,
Bunicul meu desigur i-a recitat Le lac.

Iar când deasupra casei ca umbre berze cad,
Îi spuse Sburatorul de-un tânar Eliad.

Ea-l asculta tacuta, cu ochi de peruze...
Si totul ce romantic, ca-n basme, se urzea.

Si cum sedeau... departe, un clopot a sunat,
De nunta sau de moarte, în turnul vechi din sat.

Dar ei, în clipa asta simteau ca-o sa ramâna...
De mult e mort bunicul, bunica e batrâna...
<https://www.versuri.ro/w/hv57>

Ce straniu lucru: vremea! Deodata pe perete
Te vezi aievea numai în stersese portrete.

Te recunosti în ele, dar nu si-n fata ta,
Caci trupul tau te uita, dar tu nu-l poti uita....

Ca ieri sosi bunica... si vii acuma tu:
Pe urmele berlinei trasura ta statu.

Acelasi drum te-aduse prin lanul de secara.
Ca dânsa tragi, în dreptul pridvorului, la scara.

Subtire, calci nisipul pe care ea sari.
Cu berzele într-ânsul amurgul se opri....

Si m-ai gasit, zâmbindu-mi, ca prea naiv eram
Când ti-am soptit poeme de bunul Francis Jammes.

Iar când în noapte câmpul fu lac întins sub luna
Si-am spus Balada lunei de Horia Furtuna,.

M-ai ascultat pe gânduri, cu ochi de ametist,
Si ti-am parut romantic si poate simbolist.

Si cum sedeam... departe, un clopot a sunat,
Acelasi clopot poate, în turnul vechi din sat....

De nunta sau de moarte, în turnul vechi din sat.